

гробовете на Авесалома, Йосафата, Апостола Якова и на Захарія; верху коихъто е пещерата на Пророка Єремія.

Презъ Кедронъ (потокъ кедърскій) дохожда се презъ единъ мостъ въ една околь 150 стжпки четвероуколно обзидана градина (вертоградъ). Онова място въ нея, гдѣто е Юда чрезъ цѣлувката си издалъ Христа, държи се за проклято, затова са го Турците нарочно и заиздали. Подалекъ при подножието на Елеонската гора намерува се отъ Царицата Слена подвигнатый гробъ на пречистата дѣва Марія, на нейните родители и на св. Йосифа заручника. Тъкмо Елеонската гора е, 2556 стжпки высока, която околь единъ четверть часа камто востока отъ Ерусалима удалена стои; она надвисува гората Сионъ съ 175 стжпки, и подава неописанно хубавъ видъ колкото на градатъ, толко и нѣговите окружности. Она има три върхове, отъ коихъ средниятъ държи се за онай, отъ който се е Христосъ на небеса вознесъ. Восточно отъ Елеонската гора лежи село Витфаги или Виеанія.

Онова изъ Библіата почерпено повѣстническо знаніе зарадъ Ерусалимъ, предпоставяме и мыслиме, че ще да е на всичките наши читатели Българе известно. За това продолжаваме сега далшите приключения отъ 29. Юліа 71 год. подиръ Христа, когдато е той святый градъ отъ Тита, сына на римскаго царя Веспасіана завладѣнъ и разоренъ станалъ; а подиръ 60 другы години, сиричъ въ 131 год. подиръ Христа, на неговите развалены остатки, созидалъ го е Царь Адріанъ пакъ отъ части съ название на Аеліа Капитоль, въ който обаче ни единъ Евреинъ не смѣше отъ страхъ за главата си въ него да влѣзне. Това строго гоненіе на Еvreите дало е поводъ, да се поне кръщенните Еvreи отъ той прогонителный законъ избаватъ; защото после смъртъта на Баркохбаса нѣкой Марко, прежде идолопоклон-